

Arrest

nr. 191 379 van 4 september 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 9 mei 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 februari 2017 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 mei 2017 met referentnummer 69726.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juli 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Pakistaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 mei 1953.

Op 8 oktober 2010 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 7 november 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag van 8 oktober 2010 onontvankelijk wordt verklaard.

Op 29 maart 2012 dient de verzoekende partij een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 14 mei 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. De uitvoeringstermijn van het bevel om het grondgebied te verlaten werd later verlengd tot 3 juli 2012.

Op 2 juli 2012 treedt de verzoekende partij in het huwelijk te Gent met mevrouw P.A.D.

Op 3 juli 2012 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie, in haar hoedanigheid van echtgenoot van mevrouw P.A.D., die de Hongaarse nationaliteit bezit.

Op 9 januari 2013 wordt de verzoekende partij in het bezit gesteld van een F-kaart.

Op 17 april 2013 wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, ingediend op 29 maart 2012, zonder voorwerp verklaard.

Op 14 februari 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de staatssecretaris) de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen, die gezamenlijk in één *instrumentum*, de bijlage 21, aan de verzoekende partij ter kennis is gebracht op 18 april 2017. De motieven van de bestreden beslissingen luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

Naam: K.(...)

Voornamen: A.(...) A.(...)

Nationaliteit: Pakistan

Geboortedatum: 01.05.1953

Geboorteplaats: F.

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: (...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene bekwam het verblijfsrecht als familielid van een burger van de Unie, na een aanvraag van 03.07.2012 in functie van zijn Hongaarse echtgenote P.(...) A.(...) D.(...) (RR. (...)).

Overeenkomstig de gegevens van het rijksregister woont betrokkene niet meer samen met de referentiepersoon sedert 02.07.2015, toen de betrokkene zijn echtgenote op een ander adres ging wonen. Ook blijkt uit het rijksregister dat betrokkene en de referentiepersoon ondertussen uit de echt gescheiden zijn (uitspraak door de Rechtbank van Eerste Aanleg Oost-Vlaanderen op 29.03.2016). Deze gegevens bevestigen dat het koppel uit elkaar is.

Overeenkomstig art. 42quater, §1, 4° van de wet van 15.12.1980 kan daarom het verblijfsrecht van betrokkene beëindigd worden. Om overeenkomstig dit wetsartikel een rechtmatig einde te kunnen stellen aan het verblijf van betrokkene werd hij op 11.06.2016 (datum betekening vraag om informatie door betrokkene) verzocht zijn individuele situatie toe te lichten zodat kon getoetst worden of hij eventueel toch het verblijfsrecht verder kon uitoefenen. Daarop legde betrokkene volgende documenten voor:

- Getuigschrift van woonst met historiek dd. 20.06.2016 van adres op naam van betrokkene en zijn ex echtgenote: uit deze documenten blijkt dat betrokkene en zijn ex-echtgenote niet meer op het zelfde adres woonachtig zijn.

- Deelcertificaten van de opleiding Nederlands tweede taal (dd. 30.03.2011, 18.05.2011, 26.02.2013, 30.04.2013) + attest van inburgering dd. 07.05.2013: Aangezien het volgen van deze lessen een verplichting is, toont dit niet aan dat betrokkene op een bijzondere manier reeds geïntegreerd is in België of grote moeite doet om geïntegreerd te geraken.
- Attest van het OCMW Gent dd. 17.06.2016 + attest RVA dd. 17.06.2016: uit deze documenten blijkt dat betrokkene geen OCMW steun ontvangt en dat hij geen werkloosheidsuitkering of enige andere uitkering ontvangt:
Deze documenten zeggen niks over mogelijke inkomsten van betrokkene verder zijn deze documenten geen bewijs van een bijzondere integratie in het Rijk.
- Loonfiches bij werkgever D.(...) BVBA voor de periode (oktober 2012 – februari 2013) + attest betreffende eindejaarspremie 2013 dd. 28.08.2014: Echter, deze tewerkstelling werd 28.02.2013 stopgezet. Deze documenten zijn bijgevolg achterhaald als bewijs dat betrokkene over voldoende bestaansmiddelen beschikt om niet ten laste te vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.
- Aanslagbiljet personenbelasting en aanvullende belastingen voor het inkomstenjaar 2013 en 2014: Echter, enkel het eerste blad is in ons bezit. Bijgevolg kan er niet nagegaan worden over welke inkomsten betrokkene beschikt.
- Attestering van accountant D.(...) K.(...) G.(...) dd. 23.06.2016 betreffende de wedde van betrokkene: Echter, dit document is een verklaring op eer, welke niet op hun feitelijkheid en waarachtigheid kunnen getoetst worden. Voor zover ze dienen beschouwd te worden als begin van bewijs, dient opgemerkt te worden dat er verder geen verificerbare bewijzen werden voorgelegd dat deze verklaring staven.
- Afdruk van publicatie in het Belgische Staatsblad 30 juli 2013 neergelegd bij de Rechtbank van Koophandel te Gent waaruit blijkt dat betrokkene sedert 25.07.2013 benoemd werd tot beherend vennoot bij de onderneming A.(...) en houder is van 10 aandelen: uit dit document blijken geen inkomsten dit bevestigt enkel dat betrokkene beherend vennoot is, en houder is van 10 aandelen.
- Attest Xerius dd. 17.06.2016 + rekeninguittreksel sociale bijdragen waaruit blijkt dat betrokkene is aangesloten bij het sociaal verzekeringsfonds: uit deze documenten blijken geen inkomsten.

Het komt toe aan betrokkene zijn aanvraag te actualiseren (arrest Rvs nr. 222.809 dd. 12.03.2013)

Wat betreft de uitzonderingsgronden zoals voorzien overeenkomstig art. 42quater, §4, 1° waardoor betrokkene het verblijfsrecht zou kunnen behouden, dient te worden vastgesteld dat betrokkene niet aan de cumulatieve voorwaarde voldoet uit het tweede lid, namelijk niet aantoonbaar werknemer of zelfstandige te zijn in België of voor zichzelf en zijn familieleden over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te kunnen voorkomen ten laste te vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

Op basis van de voorgelegde bewijzen heeft onze dienst geen afdoende zicht het huidige netto-inkomsten van betrokkene.

Bijgevolg kan er niet afdoende beoordeeld worden of betrokkene heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt om niet ten laste te vallen van de Belgische overheid (sociale bijstandstelsels) en kan dan ook met voornoemde uitzonderingsgronden geen rekening gehouden worden.

Overeenkomstig art. 42quater, §1, derde lid dient rekening gehouden te worden met de humanitaire situatie van betrokkene alvorens een einde wordt gesteld aan het verblijfsrecht.

Betrokkene werd voor het eerst ingeschreven in België op 03.07.2012. De duur van zijn verblijf in België kan alvast een terugkeer naar het land van herkomst niet in de weg staan. Het betreft immers een relatief kort verblijf in verhouding met de periode die betrokkene in zijn land van herkomst heeft doorgebracht. Aangezien betrokkene er is opgegroeid en jarenlang aldaar heeft gewoond, en pas als volwassene zijn land van origine verlaten heeft, kunnen we stellen dat het redelijk is om aan te nemen dat er nog voldoende banden zijn met het land van oorsprong. Ook zijn leeftijd is niet van die aard dat het een terugkeer zou hinderen. Verder zijn er ook geen elementen aanwezig in het administratief dossier van waaruit zou blijken dat betrokkene medische problemen heeft. Wat betreft zijn gezinssituatie is het redelijk te stellen uit de gegevens van het administratieve dossier dat er geen sprake meer is van een gezinssituatie daar betrokkenen echtgescheiden zijn. Verder blijkt nergens uit het dossier dat betrokkene economische belangen heeft opgebouwd, of dat er een zekere mate van sociale en culturele integratie is, die van die aard zouden zijn dat het een behoud van het verblijfsrecht zou verantwoorden. Gezien het geheel van bovenstaande elementen kan niet gesteld worden dat betrokkene duurzaam verankerd is in België en een beëindiging van het verblijfsrecht dus niet evenredig zou zijn. Derhalve wordt het verblijfsrecht van betrokkene ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.

Wettelijke basis artikel 7,1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.

Hierbij werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980. Zoals eerder aangehaald is er in het dossier nergens sprake van medische problemen die een terugkeer naar het land van herkomst of origine zou hinderen. Verder, wat betreft het gezins- en familieleven van betrokkene, kunnen we stellen uit de informatie van het administratieve dossier dat de relatie tussen betrokkene en referentiepersoon voorbij is. Verder verblijf in dit kader is dus achterhaald.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de hoorplicht, de zorgvuldigheidsverplichting, de motiveringsplicht en de rechten van verdediging. De verzoekende partij betoogt eveneens dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout.

In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 (hierna: het Handvest), van de artikelen 42^{quater}, §1, en 74/13 van de Vreemdelingenwet, van de motiveringsverplichting, van de zorgvuldigheidsverplichting, van de hoorplicht en van het evenredelijkheidsbeginsel.

Gelet op de nauwe samenhang van de middelen worden ze hieronder samen besproken.

2.1.1. De verzoekende partij adstrueert haar middelen als volgt:

“Artikel 2 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dat dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht niet enkel het dictum moet omvatten, maar tevens de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen. Terwijl artikel 3 van deze wet voorschrijft dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Daarbij moet volgens dit zelfde artikel de motivering afdoende zijn, of met andere woorden dat deze pertinent moet zijn en duidelijk te maken hebben met de beslissing.

Dat dient te worden opgemerkt dat de motivatie in de bestreden beslissing evenwel niet afdoende is. In de bestreden beslissing wordt aan verzoekers verblijf op het Belgische grondgebied echter een einde gesteld overeenkomstig art. 42 quater van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

1.2

Dat dient te worden vastgesteld dat de zorgvuldigheidsverplichting, de motiveringsplicht, de hoorplicht en verzoekers rechten van verdediging door verweerder ernstig wordt geschonden, daar verzoeker in de onmogelijkheid verkeerde op een afdoende manier zijn verweer/argumenten te formuleren.

Dat verweerder, alvorens een beslissing te nemen, geenszins voorafgaandelijk voldoende onderzoek heeft verricht.

Dat verzoeker geenszins werd gehoord aangaande de redenen waarom zij gezamenlijk de samenwoning hebben stopgezet.

Dat verzoeker geenszins heeft rekening gehouden met alle elementen van het dossier, met name de samenwoning van verzoeker met zijn echtgenote vanaf juli 2010 tot juli 2015.

Dat immers verzoeker geen enkele schuld treft.

Dat verzoeker volledig ter goeder trouw is.

(...)

Dat verweerder gehouden was, alvorens een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten te nemen ten aanzien van verzoeker,

familie lid van een burger van de Unie, voldoende rekening te houden met alle door verzoeker neergelegde bewijsstukken.

Zo liet verweerder na rekening te houden met de email van verzoekers raadsman dd. 29.03.2017 (de inhoud en de bij dit schrijven gevoegde bewijsstukken) (cf. stuk 2).

Dat verweerder in zijn beslissing stelt dat het aan verzoeker toekomt zijn aanvraag te actualiseren.

Dat verzoeker zijn aanvraag op 29 maart 2017 (vóór te betekening van de bijlage 21) geactualiseerd heeft doch dat verweerder naliet met deze actualisatie rekening te houden.

Dat er derhalve sprake is van schending van de zorgvuldigheids- en de motiveringsplicht en van een manifeste beoordelingsfout.

II.2

Art 42 quater §1, laatste lid, Vw. stelt het volgende : "Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong".

Daarnaast stelt het artikel 74/13 Vw. het volgende :

« Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land».

Dat verweerder in de bestreden beslissing evenwel onterecht stelt dat nergens uit het dossier blijkt dat verzoeker « economische belangen heeft opgebouwd, of dat er een zekere mate van sociale en culturele integratie is, die van die aard zouden zijn dat het een behoud van het verblijfsrecht zou verantwoorden. »

Dat verzoeker evenwel ter staving van zijn in België opgebouwde economische belangen en zijn sociale en culturele integratie volgende bewijsstukken verweerder heeft overgemaakt :

- een « afdruk van publicatie in het B.S. dd. 30.07.2013 neergelegd bij de Rechtbank van Koophandel te Gent », waaruit blijkt dat hij sedert 25.07.2013 benoemd werd tot beherend vennoot bij de onderneming A(...) en houder is van 10 aandelen.

- Het aanslagbiljet belastingen voor inkomstenjaren 2013 en 2014, waaruit blijkt dat verzoeker in België belastingen betaalt.

- Een attestering van accountant G(...) D(...) K(...), waarin wordt geattesteerd dat verzoeker beheren vennoot en aandeelhouder is van de firma C(...) V. Y(...) en dat uit de boekhoudkundige gegevens van de vennootschap blijkt dat hem maandelijks 1.300 euro nettoinkomsten worden uitbetaald.

- Een attest van Xerius sociaal verzekeringsfonds dd. 17.06.2016 (met rekeninguittreksel), waaruit blijkt dat verzoeker in hoofdberoep is aangesloten als zelfstandige en dat hij vanaf het derde kwartaal 2013 tot het tweede kwartaal 2016 alle kwartaalbijdragen heeft betaald.

- Deelcertificaten nederlandse taallessen en attest van inburgering

Op 29 maart 2017 heeft hij verweerder nog bijkomende stukken overgemaakt (cf. stuk 2):

- Attest Xerius dd. 14.03.2017.

- Attest accountant dd. 13.03.2017.

- Loonbrieven 2015-2016-2017

- Aanslagbiljetten inkomstenjaren 2012-2013-2014-2015.

Dat, gelet op het feit dat uit deze stukken samen duidelijk blijkt dat verzoeker wel degelijk « in België economische belangen heeft opgebouwd » en er in zijn hoofde sprake is van « sociale en culturele integratie in het Rijk », verweerder dan ook in de bestreden beslissing niet kon stellen dat verzoeker "niet duurzaam verankerd is in België".

Immers in casu kan uit de door verzoeker neergelegde stukken duidelijk afgeleid worden dat hij beherend vennoot en aandeelhouder is van twee Belgische vennootschappen met zetels te Gent, dat hij in België succesvol als zelfstandige actief is, dat hij netto-inkomsten ontvangt, dat hij sedert 2013 onafgebroken tot heden sociale zekerheidsbijdragen betaalt, dat hij met succes Nederlandse taallessen

volgde en het attest van inburgering behaalde (op het niet-behalen staat enkel een administratieve geldboete).

Gelet op de stukken en vaststellingen verweerder dan ook niet zomaar kan stellen dat nergens uit het dossier blijkt dat verzoeker in België economische belangen heeft opgebouwd en dat er een zekere mate van sociale en culturele integratie is, die van die aard zouden zijn dateen behoud van het verblijfsrecht zou verantwoorden.

Dat er derhalve sprake is van schending van de motiverings-en de zorgvuldigheidsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

II.3

Dat immers verzoeker wel degelijk alles in het werk heeft gesteld en nog steeds stelt opdat hij zich zo vlug mogelijk socio-economisch en cultureel integreerde in de Belgische samenleving (cf. stuk 2).

Dat met deze inspanningen tot socio-economische en culturele integratie van verzoeker in de Belgische samenleving door verweerder geenszins voldoende wordt rekening gehouden.

Dat geenszins op een afdoende manier werd gemotiveerd waarom met verzoekers langdurig verblijf en samenwoning met zijn ex-echtgenote in België, zijn integratie en zijn zelfstandige economische activiteiten in België geen rekening kan worden gehouden bij de beoordeling van de socio-economische en culturele integratie van verzoeker in de Belgische samenleving en het verder verblijf van verzoeker in België.

Dat er derhalve sprake is van een manifeste beoordelingsfout en van schending van de artikelen 42quater§1, laatste lid en art. 74/13 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de motiverings-en de zorgvuldigheidsverplichting en van het evenredelijkheidsbeginsel.

Dat er door verweerder, in strijd met de artikelen 42quater§1, laatste lid en art. 74/13, geen enkele grondige afweging is gebeurd.

Dat werd nagelaten op een afdoende manier te motiveren waarom de door verzoeker neergelegde duidelijke bewijsstukken niet kunnen beschouwd worden als bewijs dat verzoeker in België economische belangen heeft opgebouwd en dat er in zijn hoofde sprake is van een zekere mate van sociale en culturele integratie, bewijsstukken welke een behoud van zijn verblijfsrecht verantwoorden.

II.4

Verzoeker wil tenslotte benadrukken dat het hoorrecht een algemeen beginsel van het Unierecht is dat lidstaten moeten respecteren als ze het Unierecht toepassen.

Dit beginsel is wettelijk verankerd in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Het hoorrecht geldt ook bij een beslissing tot uitwijzing.

In casu werd verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten betekend zodat hij sowieso en in elk geval, overeenkomstig het artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, voorafgaandelijk door verweerder diende gehoord te worden zeker wat betreft "de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong".

In casu heeft verweerder nagelaten het in artikel 41 van het Handvest vervatte hoorrecht te respecteren vooraleer een individuele beslissing te nemen die in het nadeel van verzoeker is.

Dat dit het in artikel 41 van het Handvest vervatte hoorrecht in casu uitermate belangrijk is nu verzoeker in België reeds langdurig verblijft en in België geïntegreerd en tewerkgesteld is.

In casu heeft verweerder nagelaten het in artikel 41 van het Handvest vervatte hoorrecht te respecteren vooraleer een individuele beslissing te nemen die in het nadeel van verzoeker is.

II.5

Dat dit hoorrecht des te belangrijk is nu verweerder gehouden is na te gaan wanneer verzoeker zijn land van herkomst heeft verlaten, of verzoeker nog voldoende banden heeft met zijn land van herkomst,....

Immers de vaststelling dat verzoeker pas als volwassene zijn land van herkomst zou hebben verlaten blijkt nergens uit het dossier of stukken en betreft een stereotype motivering welke voor tal van dossiers kan gelden.

Dat er sprake is van een niet afdoende motivering en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het hoorrecht.

Dat zonder een voorafgaand grondig onderzoek en het horen van verzoeker verweerder in de bestreden beslissing niet zomaar kan stellen dat « het redelijk is om aan te nemen dat er nog voldoende banden zijn met zijn land van herkomst ».

2.1.2. De verwerende partij repliceert als volgt op de middelen van de verzoekende partij:

“De verwerende partij behandelt beiden middelen tezamen en heeft de eer te antwoorden dat verzoeker op 9 januari 2013 in het bezit werd gesteld van een F-kaart, op grond van zijn huwelijk met de Hongaarse onderdane mevr. P.(...) A.(...) D.(...).

Artikel 42quater van de vreemdelingenwet luidt als volgt: “(...”

Uit een samenwoningverslag opgesteld op 27 maart 2016 is gebleken dat verzoeker en mevr. P.(...) A.(...) D.(...) niet meer samenwonen en zij uit de echt zouden scheiden. Verzoeker betwist niet dat hij sedert 2 juli 2015 niet meer samenwoont met zijn echtgenote mevr. P.(...). Daar aan de termijn voorzien in de uitzonderingsvoorwaarde van artikel 42quater §4, 1° van de vreemdelingenwet niet voldaan was, diende het bestuur dit dat ook niet te vermelden in de bestreden beslissing.

Gelet op die verkregen informatie richtte het bestuur op 12 april 2016 een schrijven aan verzoeker met vermelding van een socio-economisch onderzoek in het kader van artikel 42 van de vreemdelingenwet. Verzoeker werd verzocht om, in het kader van een eventuele intrekking van zijn verblijfsrecht conform artikel 42ter §1, alinea 4 van de vreemdelingenwet, alle nuttige documenten over te maken m.b.t. de duur van zijn verblijf, leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie en bindingen met het herkomstland.

Uit het administratief dossier blijkt dat hij vervolgens op 4 juli 2016 een schrijven overmaakte met de volgende documenten:

- Getuigschrift van woonst;
- Aanslagbiljetten personenbelasting inkomstenjaren 2013 en 2014;
- Verklaring accountant 26/06/2016 waaruit blijkt dat hij behorend vennoot is en netto-inkomsten heeft van 1.300 euro voor de maand maart, april en mei 2016;
- beslissing bijzondere algemene vergadering van 25/07/2013 waaruit blijkt dat verzoeker benoemd werd tot behorend vennoot van de vennootschap A.(...)
- Attest en rekeninguittreksel sociale bijdragen Xerius van 17/06/2016, waaruit blijkt dat verzoeker is aangesloten van zelfstandige;
- Verklaring OCMW Gent 17/06/2016 en RVA 17/06/2015 dat verzoeker geen uitkering ontvangt;
- Loonbrieven een loonfiche 2012 en 2013;
- Deelcertificaten Nederlandse taallessen;
- attest van inburgering.

Uit een lezing van de beslissing blijkt dat met alle stukken die door verzoeker werden overgemaakt rekening werd gehouden.

Verzoeker betwist in zijn verzoekschrift niet dat alle elementen, die hij op 4 juli 2016 overmaakte aan het bestuur in rekening werden gebracht bij het opstellen van de bestreden beslissing. Zijn betoog is beperkt tot de kritiek dat hij op 29 maart 2017 nog bijkomende stukken heeft overgemaakt waarmee rekening diende te worden gehouden. Hij gaat er echter aan voorbij dat de bestreden beslissing reeds genomen werd op 14 februari 2017 en dat de regelmatigheid van een bestuurshandeling beoordeeld dient te worden in functie van de gegevens waarover het bestuur beschikte op het moment dat de beslissing genomen werd. Gelet op voorgaande kan niet anders dan worden vastgesteld dat verzoeker op 14 februari 2017 enkel de documenten gevoegd bij zijn schrijven van 4 juli 2016 had overgemaakt en dat op 14 februari 2017 het bestuur geen kennis had van de documenten die pas op 29 maart 2017 werden overgemaakt.

Uit nazicht van de stukken die verzoeker op 4 juli 2016 overmaakte blijkt dat er nergens een document werd voorgelegd waaruit de inkomsten van verzoeker blijken. Zoals terecht werd opgemerkt in de bestreden beslissing blijken de netto inkomsten enkel uit een attest van de accountant van 23/06/2016, maar dit kan enkel beschouwd worden als een verklaring op eer, welke niet op haar feitelijkheid en waarachtigheid kan worden getoetst. Bovendien werden er door verzoeker geen andere verifieerbare bewijzen voorgelegd op basis waarvan die verklaring kan worden gestaafd.

Artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende" zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat het determinerende motief op grond waarvan de beslissing is genomen wordt aangegeven.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (cfr R.v.St., nr. 105.103, 26 maart 2002).

De bestreden beslissing vermeldt zowel de juridische bepaling als de feitelijke overwegingen op grond waarvan ze werd genomen. Verzoeker kent klaarblijkelijk de motieven van de bestreden beslissing, daar hij ze aanvecht in zijn verzoekschrift. Aan de formele motiveringsplicht werd derhalve voldaan. "(...);" (R.v.St., arrest nr. 163.817 dd. 19 oktober 2006, Staatsraad Bamps, G/A 134.748/XIV-14.428)

Nadat werd vastgesteld dat op grond van de door verzoeker overgemaakte documenten niet afdoende kan worden beoordeeld of hij heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt om niet ten laste te vallen van de Belgische overheid en er geen rekening gehouden kan worden met de voornoemde uitzonderingsgronden voorzien artikel 42quater, werd ingegaan op de humanitaire situatie. M.b.t. die humanitaire situatie werd geoordeeld dat verzoeker voor het eerst werd ingeschreven in België op 3 juli 2012 en dat de verblijfsduur in België een terugkeer naar het herkomstland niet in de weg staat. Het is niet kennelijk onredelijk om te oordelen dat er, aangezien verzoeker in zijn herkomstland is opgegroeid en er jarenlang heeft gewoond en als volwassene naar België is gekomen, nog voldoende banden zijn in he herkomstland. Verder werd geoordeeld dat uit de stukken van het dossier niet blijkt dat er een zekere mate van sociale en culturele integratie is die van die aard zouden zijn dat het een behoud van het verblijfrecht zou verantwoorden.

Tenslotte werd nog gemotiveerd omtrent artikel 74/13 van de vreemdelingenwet:

"(...) Zoals eerder aangehaald is erin het dossier nergens sprake van medische problemen die een terugkeer naar het land van herkomst of origine zou hinderen; Verder, wat betreft het gezins- en familieleven van betrokkene, kunnen we stellen uit de informatie van het administratieve dossier dat d relatie tussen betrokkene en referentiepersoon voorbij is. Verder verblijf in dit kader is dus achterhaald.(...)"

Verzoeker kan bezwaarlijk voorhouden als zou het hoorrecht zijn geschonden nu hij wel degelijk op de hoogte werd gebracht van het feit dat hij alle nuttige documenten in het kader van het socio-economische onderzoek diende over te maken. Verzoeker werd ook uitdrukkelijk ter kennis gebracht dat hij de desbetreffende documenten diende over te maken, ten laatste op 10 juli 2016, namelijk één maand na de betekening van het schrijven van 12 april 2016. Verzoeker toont dus niet aan dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn geweest om zijn standpunt naar behoren kenbaar te maken, zodat het hoorrecht niet werd geschonden.

De middelen zijn ongegrond."

2.1.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) kan als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing uitoefenen (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van zijn wettelijk toezicht niet bevoegd is om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet tot een onredelijk besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr.101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

In casu ging de verwerende partij over tot een beëindiging van het verblijfsrecht van de verzoekende partij op grond van artikel 42^{quater}, § 1, eerste lid, 4°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling stelt als volgt:

“In de volgende gevallen kan er door de minister of zijn gemachtigde binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie :

[...]

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

[...]

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

Het is niet betwist dat de verzoekende partij en haar toenmalige echtgenote uit de echt zijn gescheiden bij uitspraak van de rechtbank van eerste aanleg op 29 maart 2016. Bijgevolg bevindt de verzoekende partij zich in de situatie zoals bedoeld in voormelde wetsbepaling, waarin het verblijfsrecht kan worden beëindigd.

Artikel 42^{quater}, § 4, van de Vreemdelingenwet bepaalt evenwel dat geen toepassing kan worden gemaakt van § 1, eerste lid, 4°, van deze wetsbepaling in de volgende gevallen:

[...]

1° indien het huwelijk, het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging bij de aanvang van de gerechtelijke procedure tot ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk of bij de beëindiging van het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging, ten minste drie jaar heeft geduurd, waarvan minstens één jaar in het Rijk. In geval van nietigverklaring van het huwelijk dient de echtgenoot bovendien te goeder trouw te zijn geweest;

2° of indien het recht van bewaring van de kinderen van de burger van de Unie, die in het Rijk verblijven, bij overeenkomst tussen de echtgenoten of de partners, bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, dan wel bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot of partner die geen burger van de Unie is;

3° of indien het omgangsrecht met een minderjarig kind, bij overeenkomst tussen de echtgenoten of partners als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, dan wel bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot of partner, bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, die geen burger van de Unie is en de rechter heeft bepaald dat dit recht van bewaring moet uitgeoefend worden in het Rijk en dit zolang het nodig is;

4° of indien bijzonder schrijnende situaties dit rechtvaardigen, bijvoorbeeld indien het familielid aantoonbaar tijdens het huwelijk of het geregistreerd partnerschap als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°

het slachtoffer te zijn geweest van geweld in de familie alsook van geweld zoals bedoeld in de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405, van het Strafwetboek;

en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk en beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.”

Wat de uitzonderingsgronden in artikel 42quater, § 4, van de Vreemdelingenwet betreft, waarin geen toepassing kan worden gemaakt van § 1, eerste lid, 4°, van deze wetsbepaling, oordeelt de verwerende partij dat in ieder geval niet blijkt dat is voldaan aan de cumulatieve voorwaarde dat de verzoekende partij werknemer of zelfstandige is dan wel voor zichzelf en haar familieleden beschikt over voldoende bestaansmiddelen om te voorkomen dat zij ten laste valt van het sociale bijstandsstelsel. In de bestreden beslissingen kan hieromtrent gelezen worden wat volgt:

“Overeenkomstig art. 42quater, §1, 4° van de wet van 15.12.1980 kan daarom het verblijfsrecht van betrokkene beëindigd worden. Om overeenkomstig dit wetsartikel een rechtmatig einde te kunnen stellen aan het verblijf van betrokkene werd hij op 11.06.2016 (datum betekening vraag om informatie door betrokkene) verzocht zijn individuele situatie toe te lichten zodat kon getoetst worden of hij eventueel toch het verblijfsrecht verder kon uitoefenen. Daarop legde betrokkene volgende documenten voor:

- Getuigschrift van woonst met historiek dd. 20.06.2016 van adres op naam van betrokkene en zijn ex echtgenote: uit deze documenten blijkt dat betrokkene en zijn ex-echtgenote niet meer op het zelfde adres woonachtig zijn.

- Deelcertificaten van de opleiding Nederlands tweede taal (dd. 30.03.2011, 18.05.2011, 26.02.2013, 30.04.2013) + attest van inburgering dd. 07.05.2013: Aangezien het volgen van deze lessen een verplichting is, toont dit niet aan dat betrokkene op een bijzondere manier reeds geïntegreerd is in België of grote moeite doet om geïntegreerd te geraken.

- Attest van het OCMW Gent dd. 17.06.2016 + attest RVA dd. 17.06.2016: uit deze documenten blijkt dat ;betrokkene geen OCMW steun ontvangt en dat hij geen werkloosheidsuitkering of enige andere uitkering ontvangt:

Deze documenten zeggen niks over mogelijke inkomsten van betrokkene verder zijn deze documenten geen bewijs van een bijzondere integratie in het Rijk.

- Loonfiches bij werkgever D.(...) BVBA voor de periode (oktober 2012 – februari 2013) + attest betreffende eindejaarspremie 2013 dd. 28.08.2014: Echter, deze tewerkstelling werd 28.02.2013 stopgezet. Deze documenten zijn bijgevolg achterhaald als bewijs dat betrokkene over voldoende bestaansmiddelen beschikt om niet ten laste te vallen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk.

- Aanslagbiljet personenbelasting en aanvullende belastingen voor het inkomstenjaar 2013 en 2014: Echter, enkel het eerste blad is in ons bezit. Bijgevolg kan er niet nagegaan worden over welke inkomsten betrokkene beschikt.

- Attestering van accountant D.(...) K.(...) G.(...) dd. 23.06.2016 betreffende de wedde van betrokkene: Echter, dit document is een verklaring op eer, welke niet op hun feitelijkheid en waarachtigheid kunnen getoetst worden. Voor zover ze dienen beschouwd te worden als begin van bewijs, dient opgemerkt te worden dat er verder geen verifieerbare bewijzen werden voorgelegd dat deze verklaring staven.

- Afdruk van publicatie in het Belgische Staatsblad 30 juli 2013 neergelegd bij de Rechtbank van Koophandel te Gent waaruit blijkt dat betrokkene sedert 25.07.2013 benoemd werd tot beherend vennoot bij de onderneming A.(...) en houder is van 10 aandelen: uit dit document blijken geen inkomsten dit bevestigt enkel dat betrokkene beherend vennoot is, en houder is van 10 aandelen.

- Attest Xerius dd. 17.06.2016 + rekeninguittreksel sociale bijdragen waaruit blijkt dat betrokkene is aangesloten bij het sociaal verzekeringsfonds: uit deze documenten blijken geen inkomsten.

Het komt toe aan betrokkene zijn aanvraag te actualiseren (arrest Rvs nr. 222.809 dd. 12.03.2013)

Wat betreft de uitzonderingsgronden zoals voorzien overeenkomstig art. 42quater, §4, 1° waardoor betrokkene het verblijfsrecht zou kunnen behouden, dient te worden vastgesteld dat betrokkene niet aan de cumulatieve voorwaarde voldoet uit het tweede lid, namelijk niet aantoonbaar werknemer of zelfstandige te zijn in België of voor zichzelf en zijn familieleden over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen ten laste te vallen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk.

Op basis van de voorgelegde bewijzen heeft onze dienst geen afdoende zicht het huidige netto-inkomsten van betrokkene.

Bijgevolg kan er niet afdoende beoordeeld worden of betrokkene heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt om niet ten laste te vallen van de Belgische overheid (sociale bijstandsstelsels) en kan dan ook met voornoemde uitzonderingsgronden geen rekening gehouden worden.”

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt inderdaad dat de verwerende partij op 11 juni 2016 een schrijven ter kennis bracht aan de verzoekende partij met de vraag om voormelde bewijzen voor te leggen. In voormeld schrijven wordt vermeld dat de verzoekende partij de eventuele bewijzen dient voor te leggen ten laatste “30 dagen na de betekening van dit schrijven”.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de advocaat van de verzoekende partij op 4 juli 2016, dit is voor het verstrijken van de termijn van dertig dagen, de volgende stukken neergelegd heeft:

- Getuigschrift van woonst met historiek d.d. 20.06.2016 van adres op naam van de verzoekende partij en haar ex-echtgenote;
- Deelcertificaten van de opleiding Nederlands tweede taal (d.d. 30.03.2011, 18.05.2011, 26.02.2013, 30.04.2013) + attest van inburgering d.d. 07.05.2013;
- Attest van het OCMW Gent d.d. 17.06.2016 + attest RVA d.d. 17.06.2016;
- Loonfiches bij werkgever D. BVBA voor de periode (oktober 2012 – februari 2013) + attest betreffende eindejaarspremie 2013 d.d. 28.08.2014;
- Attestering van accountant D. K. G. d.d. 23.06.2016 betreffende de wedde van betrokkene;
- Afdruk van publicatie in het Belgische Staatsblad d.d. 30 juli 2013, neergelegd bij de Rechtbank van Koophandel te Gent, waaruit blijkt dat betrokkene sedert 25.07.2013 benoemd werd tot beherend venoot bij de onderneming A. en houder is van 10 aandelen;
- Attest Xerius d.d. 17.06.2016 + rekeninguittreksel sociale bijdragen waaruit blijkt dat de verzoekende partij is aangesloten bij het sociaal verzekeringsfonds.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij wel degelijk de door de verzoekende partij voorgelegde stukken in overweging heeft genomen, doch geoordeeld heeft dat enerzijds op basis van deze stukken niet afdoende beoordeeld kan worden of de verzoekende partij op heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt om niet ten laste te vallen van de Belgische overheid en anderzijds dat de situatie, zoals deze blijkt uit de voorgelegde documenten, niet van die aard is dat een terugkeer naar het land van herkomst schadelijk zou zijn voor betrokkene en dat de gezondheidstoestand, de gezins- en economische situatie, de sociale en culturele integratie in het Rijk niet van die aard zijn dat het verdere verblijf in het Rijk erdoor gerechtvaardigd wordt.

De verzoekende partij is daarentegen van mening dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met haar huidige situatie en beklagt zij zich over het feit dat zij nog op 29 maart 2017 extra stukken heeft doorgestuurd, maar dat hiermee geen rekening kan worden gehouden daar de bestreden beslissingen op 14 februari 2017 zijn genomen, terwijl deze beslissingen pas op 18 april 2017 ter kennis werden gebracht. De stukken die de verzoekende partij heeft verstuurd op 29 maart 2017 zijn de volgende:

- Attest Xerius van 14 maart 2017;
- Attest accountant van 13 maart 2017;
- Loonbrieven van 2015, 2016 en 2017;
- Aanslagbiljetten personenbelastingen van inkomstjaren 2012, 2013, 2014 en 2015.

In de nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat zij geen rekening dient te houden met bovenstaande stukken, nu deze niet op het moment van het nemen van de bestreden beslissingen aan haar ter kennis waren gebracht. Zij stelt dat de regelmatigheid van een bestuurshandeling beoordeeld dient te worden in functie van de gegevens waarover het bestuur beschikte op het moment dat de beslissingen genomen worden. De verwerende partij kan hierin gevolgd worden. De Raad wijst echter ook op wat volgt.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij in het kader van een onderzoek op grond van artikel 42quater, §4, 1°, en artikel 42quater, §1, laatste lid, van de Vreemdelingenwet *in casu* over gegevens beschikte die dateren van 4 juli 2016. Het administratief dossier bevat geen concrete reden waarom de verwerende partij – die de verzoekende partij slechts één maand de tijd gaf om stukken voor te leggen

die haar actuele toestand dienden te verduidelijken – vervolgens zelf bijna acht maanden wachtte om over te gaan tot het nemen van de bestreden beëindigingsbeslissing.

Gelet op het verstrijken van een termijn van bijna acht maanden sinds het opvragen van bewijzen in het licht van het onderzoek conform de artikelen 42^{quater}, §4, 1°, en 42^{quater}, §1, laatste lid, van de Vreemdelingenwet, kwam het niet aan de verzoekende partij toe, die niet op de hoogte was van de plannen van de verwerende partij om haar verblijfsrecht alsnog te beëindigen, om de verwerende partij zelf op de hoogte te brengen van haar actuele situatie conform de artikelen 42^{quater}, §4, 1°, en 42^{quater}, §1, laatste lid, van de Vreemdelingenwet. Gelet op de stukken waarnaar de verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst, maakt zij aannemelijk dat haar situatie verder geëvolueerd is. De Raad heeft geen bevoegdheid om een eigen beoordeling te maken van de stukken die werden voorgelegd voor de kennisgeving van de bestreden beslissingen, maar gelet op de motieven van de bestreden beëindigingsbeslissing, waarbij onder meer wordt gesteld dat er geen andere verificerbare bewijzen worden voorgelegd die de verklaring van de accountant zouden kunnen staven en dat de verwerende partij geen afdoende zicht heeft op de huidige netto-inkomsten van de verzoekende partij, komt het niet kennelijk onredelijk over dat deze stukken mogelijk tot een andere beoordeling hadden kunnen leiden.

In casu is het onzorgvuldig om bijna acht maanden te wachten vooraleer een beëindigingsbeslissing te nemen waarbij de actuele situatie van de verzoekende partij in acht dient te worden genomen. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aannemelijk gemaakt.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond. Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

Nu de verzoekende partij als gevolg van de nietigverklaring van de bestreden beslissing waarbij haar recht op verblijf van meer dan drie maanden wordt beëindigd, terugvalt op de situatie waarin zij opnieuw gerechtigd is op een verblijf van meer dan drie maanden in België, vereist een goede rechtsbedeling dat ook het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten uit het rechtsverkeer wordt gehaald door een nietigverklaring ervan.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 februari 2017 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21), wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend zeventien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. RYCKASEYS